

Gri

– Tolga Bař · 29 Eylül 2013

Kınından çıkınca aşk kanatır ruhu
Keskin vedaların izi kalır sadece
Ve bazen yer yurt meselesidir aşk
Bu yüzden evsizlik başkadır şehirlerde

Diliyle ıslak küfürler savurur tüm şiirler
Bir işkencenin alinyazısı misali
Yazılır ve silinir
Ömrünün en mutlu yerinde yarımındır
Bir şair gibi

Kış çokça insanın çürük azı dişidir
Ağzının içinde buz tutar sevgi sözcükleri
Toprağa ulaşamayan
Daha gömülememiş bir ölünün gözyaşları
Ne olur gömün beni,
Ne olur unutamıyorum suskunluğunda
tuzlu ve berraktır

Can acıtır bir kadının teni
Ay kadar parlak yalnızca yalnızlık gibi
Dua gibi
Tozlu kaldırımlarsa ölü bir kelebeğin evi
Aşk sadece gri
Kapkara bir gri ...

.